

Проповед на Неделя на Всички български светии

Братя и сестри,

Голяма е нашата радост, че събрани в храма за възкресната служба, чествуваме славната великомъченица Неделя, тъй почитана от нашия народ, ведно с всички български светии, застъпници и закрилници наши, предстоящи с неувяхващите венци на славата в невечерния ден на Божието Царство. Те – българските светии и всички, напоили с мъченическа кръв нашата земя, са голямо множество, което пред Божия престол отдава слава на непристъпната Света Троица и отправя молитви за всички нас.

Виждаме, ежедневно виждаме грижата на Небесната Църква за Божия народ тук, на земята, за нашата поместна църква, която още от 9-ти век е дала толкова мъченици, отшелници, светители и праведници. Защото Майката Божия, ангелите и светиите не спират своите горещи молитви за нас, останалите в тоя грешен свят, за нашето спасение и избавление от кривоверието, отстъплението и многочислените заблуди, така разпространени в днешно време.

По Божия милост Майката Божия и светиите не спират своите молитви, защото любовта Христова е свързка на съвършенството. И именно любовта е тази, която свързва земната, войнстващата Църква с небесната, тържествувашката Църква. А молитвата е това духовно дихание на всепобеждаващата Божия любов, която трябва да цари във всяко християнско сърце.

Господ се грижи за Своята Църква. Господ промисля така съвършено всичко, че дори нашата немощ, страст, объркване и заблуда Той може да обръща в добро.

Ние сме грешни, окаяни и немощни, но Божията благодат възпълва недостигащото. Да се молим, да се молим усърдно – това е делото на Христовия следовник, а всесилната Божия благодат, изпросена по молитвите на всички – земни и небесни Божии чада, обръща злото в добро и в спасително деяние.

Да се молим за Божията Църква, чиито членове сме от мига на нашето кръщение, да се молим за нашия патриарх, за нашите архиереи, за богохранимия клир да устоява в православната истина и правилно да я

преподава, да се молим за вразумление и просветление на нашия народ, затънал в езичество и суеверия, и всевъзможни лъжеучения.

Да се молим частица от боговдъхновената твърдост в изповядването на вярата да пребъдва у нас – недостойните и безпросветни потомци на славни и величави предци – съградители на църкви, манастири, читалища и университети, направили всичко това в име Божие и не с европейски пари, а отделили от залька си, подобно на двете лепти на вдовицата.

Господ да се смили над нас, грешните, и да ни помилва по Своята велика милост, според Своето обещание: „Аз ще бъда с вас до свършека на света“. Затова и милеем за Църквата Божия, за Христовата невеста, в чието ложе със страх и трепет извършваме своето спасение. Милеем за Църквата, която е „стълб и крепилото на истината“, за Църквата, на която е обещано от Христа, че „портите адови няма да надделеят“. Защото тя е Църква, докато с Божия помощ и сила пази православната вяра, така както наставлява свети Йоан Рилски в своя „Завет“: „Преди всичко ви увещавам да пазите светата вяра непорочна и незасегната от всякакво злословие, както приехме от светите отци, без да я примесвате с чужди и различни учения.“

Като помним тези думи на всеславния и богоносен наш закрилник свети Йоан Рилски, да се молим усърдно за едното стоене във вярата, което в нашето лукаво време, кой знае, може да попълни липсващите дела на добротворство и многобройните ни немощи.

По молитвите на Майката Божия, на всички ангели и светии, сред които сияе сонма на родните светци, Господ да ни облагодати, вразуми и помилва. Амин!

Честит и благословен празник на всички!